

Ui da, đáng đời Bôn Răng lưỡi nhác!

(Sách dành cho trẻ từ 4-12 tuổi)

J.H. LOW

Lê Ngọc dịch

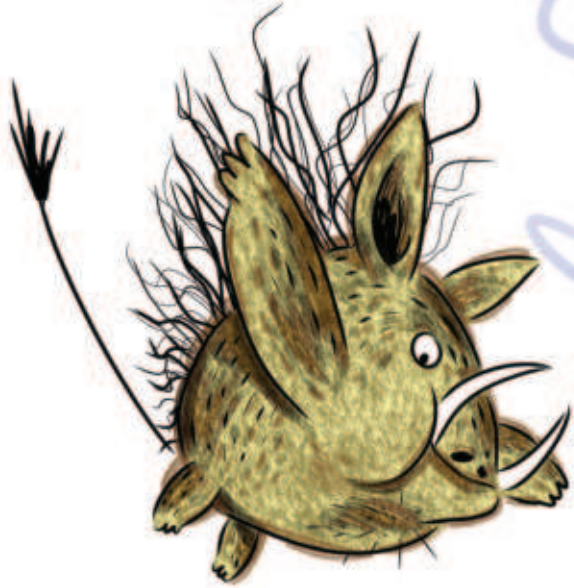

Bôn Răng
và
đồng bọn

NHÀ XUẤT BẢN GIÁO DỤC VIỆT NAM

Giới thiệu tác phẩm

Câu chuyện *Ui da, đáng đời Bồn Răng lười nhác!* được lấy cảm hứng từ thành ngữ “Ôm cây đợi thỏ” trong truyện cổ Trung Quốc có niên đại từ năm 500 trước Công nguyên, suốt thời Nhà Chu trị vì (năm 1046–256 trước Công nguyên).

Ở một vùng quê nhỏ thuộc nước Tống, có một anh nông dân ngày ngày chăm chỉ làm việc trên cánh đồng. Buổi trưa, khi mặt trời đứng bóng, anh thường ngồi nghỉ dưới gốc cây. Một hôm, trong lúc làm việc, anh trông thấy một con thỏ vọt chạy qua như tên bắn rồi đâm đầu vào một thân cây lớn. Anh nông dân vội chạy tới xem thì thấy chú thỏ tội nghiệp đã chết, liền nhặt thỏ đem về nhà. Món thịt thỏ hầm rất ngon và anh nông dân bắt đầu nghĩ rằng nhặt thỏ chết sẽ nhàn hơn nhiều so với việc vất vả nai lưng cả ngày trên cánh đồng. Thế nên, từ hôm sau trở đi, anh nông dân cứ ngồi như vậy dưới gốc cây, chờ chú thỏ khác lao tới. Chờ mãi, chờ mãi, hết ngày này qua ngày khác, anh nông dân vẫn chẳng thấy thỏ đâu. Trong khi đó, ruộng đồng của anh thì ngập cỏ dại, cây lúa thì chết dần chết mòn.

Thành ngữ “Ôm cây đợi thỏ” muốn nhắn nhủ với chúng ta rằng: Không nên ngu ngốc chờ đợi thời cơ và vận may ghé thăm, mà hãy chăm chỉ, nỗ lực, kiên trì để tạo dựng tương lai tốt đẹp.

Thông qua câu chuyện *Ui da, đáng đời Bồn Răng lười nhác!* với những nhân vật hết sức đáng yêu, minh họa sinh động và lối kể chuyện hài hước, độc giả nhỏ tuổi sẽ nhận ra giá trị của sự chăm chỉ, tính kiên trì và lòng trung thành.

Lợn lòi Hai Nanh và hai chú thỏ Hoàng, Chí
là những người bạn tốt nhất của nhau.

Cả ba cùng sống trong Công viên Thiên nhiên Heping
và vui vẻ chơi đùa với nhau mỗi ngày.

